

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI KADENCJA**

Warszawa, dnia 24 lipca 2006 r.

Druk nr 216

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 22. posiedzeniu w dniu 22 lipca 2006 r. ustawę

o służbie cywilnej.

Z poważaniem

(-) Marek Jurek

USTAWA
z dnia 22 lipca 2006 r.

o służbie cywilnej¹⁾

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

W celu zapewnienia zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa ustanawia się służbę cywilną oraz określa zasady dostępu do tej służby, zasady jej organizacji, funkcjonowania i rozwoju.

Art. 2.

1. Korpus służby cywilnej tworzą pracownicy zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych: średniego szczebla zarządzania, koordynujących, samodzielnych, specjalistycznych i wspomagających w:
 - 1) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 - 2) urzędach ministrów i przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów oraz urzędach centralnych organów administracji rządowej,
 - 3) urzędach wojewódzkich oraz innych urzędach stanowiących aparat pomocniczy terenowych organów administracji rządowej podległych ministrom lub centralnym organom administracji rządowej,
 - 4) komendach, inspektoratach i innych jednostkach organizacyjnych stanowiących aparat pomocniczy kierowników zespolonych służb, inspekcji i straży wojewódzkich oraz kierowników powiatowych służb, inspekcji i straży, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej,
 - 5) Głównym Inspektoracie Inspekcji Handlowej,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela, ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, ustawę z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli, ustawę z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym oraz ustawę z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych.

- 6) Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych,
 - 7) Biurze Nasiennictwa Leśnego
- zwanych dalej „urzędami”.
2. Korpus służby cywilnej tworzą także powiatowi i graniczni lekarze weterynarii oraz ich zastępcy.
 3. Stanowiska urzędnicze w urzędach mogą zajmować także osoby oddelegowane lub przeniesione na podstawie odrębnych przepisów do wykonywania zadań poza jednostką organizacyjną, w której są zatrudnione.
 4. Stanowiska urzędnicze mogą zajmować pracownicy w rozumieniu ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.²⁾), z wyłączeniem art. 47¹, ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937, z późn. zm.³⁾) oraz ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1593, z późn. zm.⁴⁾), na zasadach określonych w rozdziale 4.
 5. Prawa i obowiązki członków korpusu służby zagranicznej oraz zasady organizacji i funkcjonowania tej służby określają przepisy o służbie zagranicznej.

Art. 3.

W rozumieniu ustawy:

- 1) pracownik służby cywilnej oznacza osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę zgodnie z zasadami określonymi w ustawie;
- 2) urzędnik służby cywilnej oznacza osobę zatrudnioną na podstawie mianowania zgodnie z zasadami określonymi w ustawie;
- 3) członek korpusu służby cywilnej oznacza osobę, o której mowa w pkt 1 i 2.

Art. 4.

W służbie cywilnej może być zatrudniona osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie była karana za przestępstwo umyślne;
- 4) posiada kwalifikacje wymagane w służbie cywilnej;
- 5) cieszy się nieposzlakowaną opinią.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 14, poz. 114 i Nr 169, poz. 1417 oraz z 2006 r. Nr 79, poz. 549.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 214, poz. 1806, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 23, poz. 192 i Nr 122, poz. 1020 oraz z 2006 r. Nr 79, poz. 549.

Art. 5.

Każdy obywatel ma prawo do informacji o wolnych stanowiskach pracy w służbie cywilnej, a nabór do służby cywilnej jest otwarty oraz konkurencyjny.

Art. 6.

1. Limit mianowań urzędników w służbie cywilnej na dany rok budżetowy oraz limity i środki finansowe na wynagrodzenia, w tym wynagrodzenie zasadnicze, dodatki specjalne, dodatki służby cywilnej i dodatki zadaniowe oraz szkolenia członków korpusu służby cywilnej określa ustawa budżetowa.
2. Rada Ministrów ustala corocznie trzyletni plan limitu mianowań urzędników w służbie cywilnej i przedkłada go do wiadomości Sejmowi równocześnie z projektem ustawy budżetowej.

Art. 7.

1. W sprawach wynikających ze stosunku pracy członka korpusu służby cywilnej, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy Kodeksu pracy i inne przepisy prawa pracy.
2. Spory o roszczenia ze stosunku pracy członka korpusu służby cywilnej rozpatrywane są przez sądy pracy, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Rozdział 2

Organizacja służby cywilnej

Art. 8.

1. Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad służbą cywilną w zakresie zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa.
2. Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, może wydawać wytyczne i polecenia w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej.
3. Zadania z zakresu służby cywilnej realizuje, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w tym w szczególności:
 - 1) nadzoruje przestrzeganie zasad służby cywilnej;
 - 2) upowszechnia informacje na temat służby cywilnej, w tym o wolnych stanowiskach pracy w służbie cywilnej;
 - 3) kieruje procesem zarządzania kadrami w służbie cywilnej;
 - 4) gromadzi informacje o korpusie służby cywilnej;
 - 5) planuje i nadzoruje wykorzystanie środków, o których mowa w art. 6 ust. 1;
 - 6) planuje, organizuje i nadzoruje szkolenia centralne w służbie cywilnej.

Rozdział 3

Nawiązanie stosunku pracy w służbie cywilnej

Art. 9.

1. Dyrektor generalny urzędu organizuje nabór kandydatów do korpusu służby cywilnej.
2. Nabór, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także absolwentów Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.

Art. 10.

1. Główny Lekarz Weterynarii organizuje nabór na stanowiska granicznego lekarza weterynarii i jego zastępcy.
2. Wojewódzki lekarz weterynarii organizuje nabór na stanowiska powiatowego lekarza weterynarii i jego zastępcy.
3. Przepisy art. 9 i 11-17 stosuje się odpowiednio.

Art. 11.

1. Dyrektor generalny urzędu, z zastrzeżeniem art. 18, ma obowiązek upowszechniać informacje o wolnych stanowiskach pracy w służbie cywilnej przez zapewnienie umieszczenia ogłoszenia o naborze w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, zwanym dalej „Biuletynem”.
2. Ogłoszenie o naborze powinno zawierać:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska pracy;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem pracy zgodnie z opisem danego stanowiska, ze wskazaniem, które z nich są niezbędne, a które dodatkowe;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku pracy;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów.
3. Termin do składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o naborze, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania tego ogłoszenia w Biuletynie.
4. Umieszczenie ogłoszenia o naborze w Biuletynie jest bezpłatne.

Art. 12.

Informacje o wyniku naboru stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o naborze.

Art. 13.

1. Po upływie terminu do składania dokumentów określonego w ogłoszeniu o naborze dyrektor generalny urzędu niezwłocznie upowszechnia listę kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne określone w ogłoszeniu o naborze, przez zapewnienie umieszczenia jej w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu i opublikowanie jej w Biuletynie.
2. Lista, o której mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.
3. Umieszczenie listy kandydatów w Biuletynie jest bezpłatne.

Art. 14.

1. Sporządza się protokół z przeprowadzonego naboru.
2. Protokół zawiera w szczególności:
 - 1) określenie stanowiska pracy, na które był prowadzony nabór, liczbę kandydatów oraz imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż pięciu najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 2) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 3) uzasadnienie dokonanego wyboru.

Art. 15.

Jeżeli stosunek pracy osoby wyłonionej w drodze naboru ustał w ciągu trzech miesięcy od dnia nawiązania stosunku pracy, dyrektor generalny urzędu może zatrudnić na tym samym stanowisku kolejną osobę spośród najlepszych kandydatów wymienionych w protokole tego naboru.

Art. 16.

1. Stosunek pracy pracownika służby cywilnej nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas nie określony lub na czas określony, nie dłuższy niż trzy lata.
2. W przypadku osób podejmujących po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej umowę o pracę zawiera się na czas określony, nie dłuższy niż wskazany w ust. 1.
3. Na umotywowany wniosek bezpośredniego przełożonego dyrektor generalny urzędu może zawrzeć z pracownikiem umowę o pracę na czas nie określony przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, jednak nie wcześniej niż po upływie roku.

Art. 17.

1. Dyrektor generalny urzędu może skierować pracownika podejmującego po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej do odbycia służby przygotowawczej, jeżeli jego wiedza i doświadczenie zawodowe uzasadniają konieczność przeszkolenia.

2. Służba przygotowawcza ma na celu teoretyczne i praktyczne przygotowanie pracownika służby cywilnej do należytego wykonywania obowiązków służbowych.
3. Służbę przygotowawczą organizuje dyrektor generalny urzędu, mając na względzie konieczność zapoznania pracownika z podstawowymi aktami prawnymi normującymi funkcjonowanie urzędu oraz jego strukturą i zadaniami.
4. Służba przygotowawcza trwa nie dłużej niż trzy miesiące.

Art. 18.

Prezes Rady Ministrów, zgodnie z odrębnymi przepisami, wskazuje absolwentom kolejnych roczników Krajowej Szkoły Administracji Publicznej pierwsze stanowiska pracy w służbie cywilnej przedstawione przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 19.

O uzyskanie mianowania w służbie cywilnej może ubiegać się osoba, która:

- 1) jest pracownikiem służby cywilnej;
- 2) posiada co najmniej trzyletni staż pracy w służbie cywilnej lub uzyskała zgodę dyrektora generalnego urzędu na przystąpienie do postępowania kwalifikacyjnego przed upływem tego terminu, jednak nie wcześniej niż po upływie dwóch lat od nawiązania stosunku pracy w służbie cywilnej;
- 3) posiada tytuł magistra lub równorzędny;
- 4) zna co najmniej jeden język obcy spośród języków roboczych Unii Europejskiej;
- 5) jest żołnierzem rezerwy lub nie podlega powszechnemu obowiązkowi obrony.

Art. 20.

1. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów określa i publikuje w Biuletynie wzór zgłoszenia do postępowania kwalifikacyjnego dla pracowników służby cywilnej ubiegających się o mianowanie oraz wzór wniosku o mianowanie dla absolwentów Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.
2. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w terminie 14 dni od opublikowania ustawy budżetowej, podaje do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie w Biuletynie maksymalną liczbę nowych mianowań w danym roku.

Art. 21.

1. Pracownik służby cywilnej kieruje do Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zgłoszenie do postępowania kwalifikacyjnego. Zgłoszenie do postępowania kwalifikacyjnego w danym roku kalendarzowym składa się w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja.
2. Absolwenci Krajowej Szkoły Administracji Publicznej, którzy spełniają warunki określone w art. 19 pkt 1 i 4, składają do Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wnioski o mianowanie w służbie cywilnej. Wnioski o mianowanie składa się w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja.

3. Dyrektor generalny właściwego urzędu potwierdza spełnianie przez pracownika służby cywilnej składającego zgłoszenie lub wnioszek, o których mowa w art. 20 ust. 1, warunków określonych w art. 4 pkt 1-3 i art. 19.

Art. 22.

1. Krajowa Szkoła Administracji Publicznej, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 2, prowadzi postępowanie kwalifikacyjne dla pracowników służby cywilnej ubiegających się o mianowanie.
2. W celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego powoływany jest zespół sprawdzający.
3. W toku postępowania kwalifikacyjnego sprawdza się wiedzę, umiejętności i predyspozycje kierownicze niezbędne do wypełniania zadań służby cywilnej.
4. Wyniki postępowania kwalifikacyjnego wyraża się w punktach.
5. Punkty przyznaje się osobno za wiedzę, umiejętności i predyspozycje kierownicze.
6. Ostatecznym wynikiem postępowania kwalifikacyjnego są punkty, o których mowa w ust. 4 i 5.
7. Ostateczne wyniki postępowania kwalifikacyjnego stanowiące sumy punktów wyższe od minimalnych liczb punktów za wiedzę, umiejętności i predyspozycje kierownicze określone w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów, podlegają uszeregowaniu w porządku malejącym.
8. Ostateczne wyniki postępowania kwalifikacyjnego, o których mowa w ust. 7, publikowane są w Biuletynie.

Art. 23.

Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, sprawuje nadzór nad postępowaniem kwalifikacyjnym.

Art. 24.

1. Osoba przystępująca do postępowania kwalifikacyjnego wnosi za nie opłatę w wysokości nie wyższej niż 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.
2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi przychód Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.

Art. 25.

Posiadanie przez absolwenta Krajowej Szkoły Administracji Publicznej wiedzy, umiejętności i predyspozycji kierowniczych niezbędnych do wypełniania zadań służby cywilnej sprawdzane jest w toku kształcenia w tej szkole i potwierdzane dyplomem jej ukończenia.

Art. 26.

Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego w służbie cywilnej, ustalając:

- 1) zakres tematyczny postępowania kwalifikacyjnego,
- 2) organizację i sposób prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego oraz szczegółowe zasady przyznawania punktów, o których mowa w art. 22 ust. 5,
- 3) minimalne liczby punktów, o których mowa w art. 22 ust. 7, nie niższe niż 3/5 maksymalnych możliwych do uzyskania liczb punktów,
- 4) rodzaje dokumentów potwierdzających spełnianie warunku określonego w art. 19 pkt 4,
- 5) wysokość i sposób wnoszenia opłaty, o której mowa w art. 24

- biorąc pod uwagę konieczność sprawdzenia w postępowaniu kwalifikacyjnym wiedzy, umiejętności i predyspozycji kierowniczych wymaganych od urzędnika służby cywilnej.

Art. 27.

1. Mianowań dokonuje się w ramach limitu, o którym mowa w art. 6 ust. 1.
2. Prezes Rady Ministrów dokonuje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej mianowania pracownika służby cywilnej, który ukończył w danym roku postępowanie kwalifikacyjne z liczbami punktów wyższymi od liczb punktów, o których mowa w art. 22 ust. 7, i z miejscem uprawniającym do mianowania lub ukończył Krajową Szkołę Administracji Publicznej.
3. Osiągnięcie miejsca uprawniającego do mianowania oznacza uzyskanie w postępowaniu kwalifikacyjnym co najmniej najniższych liczb punktów pozwalających na mianowanie wszystkich osób, które uzyskały te liczby punktów bez konieczności przekroczenia limitu, o którym mowa w art. 6 ust. 1. Ustalenie miejsca uprawniającego do mianowania następuje po uwzględnieniu liczby mianowań absolwentów Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.
4. Z dniem mianowania dotychczasowy stosunek pracy przekształca się w stosunek pracy na podstawie mianowania.
5. Osoba, która otrzymała mianowanie oraz posiada pięcioletni staż pracy, otrzymuje świadectwo potwierdzające kwalifikacje do pracy na wysokich stanowiskach.

Art. 28.

1. Akt mianowania urzędnika służby cywilnej zawiera imię i nazwisko urzędnika oraz datę mianowania.
2. Akt mianowania sporządza się na piśmie.

Art. 29.

1. Urzędnik służby cywilnej składa uroczyste ślubowanie o następującej treści:
„Ślubuję służyć Państwu Polskiemu, przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, sumiennie i bezstronnie wykonywać obowiązki urzędnika służby cywilnej zgodnie z najlepszą wiedzą i wolą”.
2. Do treści ślubowania, o którym mowa w ust. 1, urzędnik służby cywilnej może dodać słowa „Tak mi dopomóż Bóg”.

3. Złożenie ślubowania urzędnik służby cywilnej potwierdza podpisem.

Art. 30.

1. Dyrektor generalny urzędu przyznaje urzędnikowi służby cywilnej, w terminie siedmiu dni od dnia mianowania, najniższy stopień służbowy przysługujący od dnia mianowania.
2. Przyznanie stopnia służbowego następuje w formie pisemnej.

Rozdział 4

Zmiana i ustanie stosunku pracy w służbie cywilnej

Art. 31.

1. Jeżeli jest to uzasadnione potrzebami urzędu, dyrektor generalny urzędu może w każdym czasie przenieść urzędnika służby cywilnej na inne stanowisko w tym samym urzędzie, uwzględniając jego przygotowanie zawodowe.
2. Urzędnik, o którym mowa w ust. 1, zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, jeżeli jest ono wyższe od przysługującego na nowym stanowisku, przez okres trzech miesięcy następujących po miesiącu, w którym został przeniesiony na nowe stanowisko. Wysokość dodatku służby cywilnej pozostaje bez zmiany.

Art. 32.

1. Jeżeli przemawia za tym interes służby cywilnej, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów może przenieść urzędnika służby cywilnej do innego urzędu w tej samej miejscowości.
2. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, jeżeli przemawia za tym szczególny interes służby cywilnej, może przenieść, na okres nie dłuższy niż dwa lata, urzędnika służby cywilnej do innego urzędu w innej miejscowości. Przenosząc urzędnika do innej miejscowości Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zapewnia mu odpowiednie warunki mieszkaniowe, z uwzględnieniem jego sytuacji rodzinnej. Przeniesienie takie może nastąpić najwyżej dwa razy w czasie trwania stosunku pracy urzędnika służby cywilnej.
3. Niedopuszczalne jest przeniesienie, o którym mowa w ust. 2, bez zgody urzędnika służby cywilnej - kobiety w ciąży lub osoby będącej jedynym opiekunem dziecka w wieku do lat piętnastu. Nie można także dokonać takiego przeniesienia w przypadku, gdy stoją temu na przeszkodzie szczególnie ważne względy osobiste lub rodzinne urzędnika.

Art. 33.

1. Przeniesienie członka korpusu służby cywilnej do innego urzędu, także w innej miejscowości, na jego wniosek lub za jego zgodą, może nastąpić w każdym czasie.
2. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje dyrektor generalny urzędu, w którym członek korpusu służby cywilnej ma być zatrudniony, w porozumieniu z dyrektorem generalnym urzędu, w którym dotychczas jest zatrudniony.

Art. 34.

1. Pracownicy, o których mowa w art. 2 ust. 4, mogą zostać przeniesieni na stanowisko urzędnicze w służbie cywilnej.
2. Przeniesienia dokonuje dyrektor generalny urzędu, w którym pracownik ma być zatrudniony w porozumieniu z dotychczasowym pracodawcą. O przeniesieniu informuje się Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
3. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, z dniem przeniesienia stają się pracownikami służby cywilnej.

Art. 35.

Przeniesienie członka korpusu służby cywilnej poza korpus służby cywilnej następuje na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 36.

W razie likwidacji urzędu, w którym urzędnik służby cywilnej wykonuje pracę lub reorganizacji tego urzędu w sposób uniemożliwiający dalsze zatrudnienie urzędnika Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów przenosi go do innego urzędu w tej samej lub innej miejscowości oraz zobowiązuje dyrektora generalnego tego urzędu do wyznaczenia urzędnikowi stanowiska, uwzględniając jego przygotowanie zawodowe.

Art. 37.

1. Od decyzji określonej w art. 32 i 36 urzędnikowi służby cywilnej przysługuje odwołanie do Prezesa Rady Ministrów w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 38.

1. Stosunek pracy członka korpusu służby cywilnej tymczasowo aresztowanego ulega z mocy prawa zawieszeniu. W okresie zawieszenia członek korpusu służby cywilnej otrzymuje połowę wynagrodzenia przysługującego mu do dnia tymczasowego aresztowania.
2. W przypadku umorzenia postępowania karnego albo wydania wyroku uniewinniającego członkowi korpusu służby cywilnej należy wypłacić pozostałą część wynagrodzenia miesięcznego; nie dotyczy to warunkowego umorzenia postępowania karnego.
3. Okres zawieszenia stosunku pracy wskutek tymczasowego aresztowania wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze członka korpusu służby cywilnej.

Art. 39.

1. Dyrektor generalny urzędu może zawiesić członka korpusu służby cywilnej w pełnieniu obowiązków, jeżeli zostało wszczęte przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne lub karne.

2. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do czasu zakończenia postępowania dyscyplinarnego lub karnego, nie dłużej jednak niż trzy miesiące.
3. W okresie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, członek korpusu służby cywilnej zachowuje prawo do wynagrodzenia oraz innych uprawnień i świadczeń przysługujących w służbie cywilnej.
4. Okres zawieszenia wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze członka korpusu służby cywilnej.

Art. 40.

Stosunek pracy urzędnika służby cywilnej wygasa w razie:

- 1) odmowy złożenia ślubowania;
- 2) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 3) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby cywilnej;
- 4) prawomocnego skazania za przestępstwo umyślne;
- 5) prawomocnego orzeczenia utraty praw publicznych lub zakazu wykonywania zawodu urzędnika w służbie cywilnej;
- 6) upływu trzech miesięcy nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania;
- 7) odmowy wykonania decyzji w sprawie przeniesienia, o którym mowa w art. 31 i 32 lub niepodjęcia pracy w urzędzie, do którego urzędnik został przeniesiony w trybie art. 36.

Art. 41.

1. Rozwiązanie stosunku pracy urzędnika służby cywilnej następuje, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, w razie:
 - 1) dwukrotnej, następującej po sobie, negatywnej oceny, o której mowa w art. 52 ust. 1;
 - 2) stwierdzenia przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych trwałej niezdolności do pracy uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków urzędnika służby cywilnej; w celu zbadania stanu zdrowia urzędnika tego można skierować do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z urzędu lub na jego prośbę;
 - 3) utraty nieposzlakowanej opinii;
 - 4) postępowania karnego toczącego się przeciwko urzędnikowi przez okres dłuższy niż trzy miesiące.
2. Rozwiązanie stosunku pracy urzędnika służby cywilnej może nastąpić, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, w razie:
 - 1) osiągnięcia wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury;
 - 2) odmowy poddania się badaniu przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;

- 3) likwidacji urzędu, jeżeli nie jest możliwe przeniesienie, o którym mowa w art. 36.
3. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej bez wypowiedzenia może nastąpić w razie jego nieobecności w pracy z powodu choroby trwającej dłużej niż rok.
4. W razie niezdolności do pracy z powodu choroby, o której mowa w ust. 3, urzędnik służby cywilnej zachowuje prawo do świadczeń pieniężnych przez okres przewidziany w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.
5. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej z przyczyn określonych w ust. 1-3 nie może naruszać przepisów dotyczących szczególnej ochrony pracowników w zakresie wypowiedzenia i rozwiązania stosunku pracy.
6. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej może nastąpić także w drodze porozumienia stron lub za trzymiesięcznym wypowiedzeniem na skutek rezygnacji urzędnika służby cywilnej.
7. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej bez wypowiedzenia z winy urzędnika może nastąpić w razie:
- 1) ciężkiego naruszenia przez urzędnika podstawowych obowiązków członka korpusu służby cywilnej, jeżeli wina urzędnika jest oczywista;
 - 2) popełnienia przez urzędnika w czasie trwania stosunku pracy przestępstwa, które uniemożliwia dalsze zatrudnienie, jeżeli przestępstwo jest oczywiste lub zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem;
 - 3) zawinionej przez urzędnika utraty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku, jeżeli nie jest możliwe wyznaczenie urzędnikowi stanowiska uwzględniającego jego przygotowanie zawodowe.
8. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej bez wypowiedzenia z winy urzędnika nie może nastąpić po upływie miesiąca od dnia uzyskania wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie stosunku pracy.

Art. 42.

Wygaśnięcie i rozwiązanie stosunku pracy urzędnika służby cywilnej jest równoznaczne z utratą mianowania.

Art. 43.

W okresie wypowiedzenia członek korpusu służby cywilnej może być zwolniony z pełnienia obowiązków, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Art. 44.

1. W razie rozwiązania stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej z przyczyn określonych w art. 41 ust. 2 pkt 3, w okresie między ustaniem zatrudnienia w likwidowanym urzędzie a podjęciem pracy lub działalności gospodarczej urzędnikowi temu przysługuje świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa, przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy,

obliczane jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy. Świadczenie to nie przysługuje urzędnikowi, który nabył prawo do emerytury.

2. W razie gdy w okresie, o którym mowa w ust. 1, był urzędnik służby cywilnej pobiera zasiłek chorobowy albo macierzyński, wysokość świadczenia pieniężnego ulega odpowiedniemu obniżeniu.
3. Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresów pracy wymaganych do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - na takich warunkach, na jakich wlicza się okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonych w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Od świadczenia pieniężnego urząd odprowadza składkę na ubezpieczenia społeczne na zasadach przewidzianych dla wynagrodzenia wypłacanego w czasie trwania stosunku pracy.

Art. 45.

Dyrektor generalny urzędu rozwiązuje stosunek pracy lub stwierdza wygaśnięcie stosunku pracy urzędnika służby cywilnej.

Art. 46.

1. W razie przeniesienia członka korpusu służby cywilnej do innego urzędu jego akta osobowe wraz z pozostałą dokumentacją w sprawach związanych ze stosunkiem pracy przekazuje się do urzędu, w którym członek korpusu służby cywilnej ma być zatrudniony.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do pracowników przeniesionych zgodnie z art. 34.

Rozdział 5

Obowiązki członka korpusu służby cywilnej

Art. 47.

1. Członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany w szczególności:
 - 1) przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa;
 - 2) chronić interesy państwa oraz prawa człowieka i obywatela;
 - 3) racjonalnie gospodarować środkami publicznymi;
 - 4) rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania;
 - 5) dochowywać tajemnicy ustawowo chronionej;
 - 6) rozwijać wiedzę zawodową;
 - 7) godnie zachowywać się w służbie oraz poza nią.
2. Dyrektor generalny urzędu jest obowiązany zapewnić członkowi korpusu służby cywilnej właściwe warunki do wykonywania obowiązków określonych w ustawie.

Art. 48.

1. Członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany wykonywać polecenia służbowe przełożonych.
2. Jeżeli członek korpusu służby cywilnej jest przekonany, że polecenie jest niezgodne z prawem albo zawiera znamiona pomyłki, jest on obowiązany na piśmie poinformować o tym przełożonego. W razie pisemnego potwierdzenia polecenia jest obowiązany je wykonać.
3. Członek korpusu służby cywilnej nie wykonuje polecenia, jeżeli prowadziłyby to do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, o czym niezwłocznie informuje dyrektora generalnego urzędu.

Art. 49.

1. Członek korpusu służby cywilnej przy wykonywaniu obowiązków służbowych nie może kierować się interesem jednostkowym lub grupowym.
2. Członkowi korpusu służby cywilnej nie wolno publicznie manifestować poglądów politycznych.
3. Członkowi korpusu służby cywilnej nie wolno uczestniczyć w strajku lub akcji protestacyjnej zakłócającej normalne funkcjonowanie urzędu.
4. Członek korpusu służby cywilnej nie może łączyć pracy w służbie cywilnej z mandatem radnego.
5. Urzędnik służby cywilnej nie ma prawa tworzenia partii politycznych ani uczestniczenia w nich.
6. Urzędnik służby cywilnej nie może pełnić funkcji w związkach zawodowych.

Art. 50.

W służbie cywilnej nie może powstać stosunek podległości służbowej między małżonkami oraz osobami pozostającymi ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia oraz w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 51.

1. Członek korpusu służby cywilnej nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia bez pisemnej zgody dyrektora generalnego urzędu ani wykonywać czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z ustawy lub podważających zaufanie do służby cywilnej.
2. Urzędnik służby cywilnej nie może podejmować zajęć zarobkowych bez pisemnej zgody dyrektora generalnego urzędu.

Art. 52.

1. Nie rzadziej niż raz na 24 miesiące i nie częściej niż raz na 12 miesięcy bezpośredni przełożony sporządza na piśmie okresową ocenę urzędnika służby cywilnej, wraz z wnioskami dotyczącymi jego indywidualnego programu rozwoju zawodowego.

2. Ocena okresowa sporządzana jest nie wcześniej niż po upływie sześciu miesięcy od dnia podjęcia pracy na danym stanowisku.
3. Ocena okresowa sporządzana jest przed zmianą stanowiska pracy, wiążącą się z istotną zmianą zakresu obowiązków, jeżeli od dnia sporządzenia ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż sześciu miesięcy.
4. Ocena, o której mowa w ust. 1, dotyczy wykonywania przez urzędnika służby cywilnej obowiązków wynikających z opisu zajmowanego przez niego stanowiska pracy. Ocenę niezwłocznie doręcza się urzędnikowi służby cywilnej.
5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przeprowadzania ocen urzędników służby cywilnej kierując się potrzebą stałego doskonalenia jakości wykonywania obowiązków przez członków korpusu służby cywilnej.

Art. 53.

1. Od oceny służy, w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia oceny, sprzeciw do dyrektora generalnego urzędu.
2. Sprzeciw rozpatruje się w terminie 14 dni od dnia wniesienia.
3. W razie uwzględnienia sprzeciwu ocenę okresową zmienia się albo sporządza po raz drugi. Od oceny okresowej sporządzonej po raz drugi przysługuje sprzeciw na zasadach określonych w ust. 1 i 2.
4. W razie nierozpatrzenia sprzeciwu w terminie albo nieuwzględnienia sprzeciwu od oceny okresowej, urzędnik służby cywilnej może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji dyrektora generalnego urzędu, odwołać się do sądu pracy.

Art. 54.

1. Stanowiska urzędnicze w korpusie służby cywilnej podlegają opisowi i wartościowaniu.
2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, zasady dokonywania opisów i wartościowania stanowisk pracy.

Rozdział 6

Uprawnienia członka korpusu służby cywilnej

Art. 55.

1. Wynagrodzenie pracownika służby cywilnej składa się z wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla zajmowanego stanowiska pracy, dodatku specjalnego wynikającego ze specyfiki i charakteru wykonywanych zadań oraz dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej.
2. Wynagrodzenie urzędnika służby cywilnej składa się z wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla zajmowanego stanowiska pracy, dodatku specjalnego wynikającego ze specyfiki i charakteru wykonywanych zadań, dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej oraz dodatku służby cywilnej z tytułu posiadanego stopnia służbowego.

Art. 56.

1. Ustanawia się dziewięć stopni służbowych urzędników służby cywilnej.
2. Stopniom służbowym są przyporządkowane stawki dodatku służby cywilnej z tytułu posiadanego stopnia służbowego.

Art. 57.

1. Wynagrodzenie zasadnicze przewidziane dla zajmowanego stanowiska pracy oraz dodatek służby cywilnej z tytułu posiadanego stopnia służbowego ustala się z zastosowaniem mnożników kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa.
2. Dodatek specjalny wynikający ze specyfiki i charakteru wykonywanych zadań przyznaje się kwotowo ze środków na wynagrodzenia, przewidzianych na dodatki specjalne.
3. Rada Ministrów, w drodze uchwały, dokonuje podziału procentowego środków, o których mowa w ust. 2, na poszczególne urzędy, kierując się charakterem i specyfiką zadań wykonywanych przez urzędy w danym roku budżetowym.

Art. 58.

Członek korpusu służby cywilnej może otrzymać dodatek zadaniowy za wykonywanie dodatkowych, powierzonych mu przez pracodawcę zadań na okres wykonywania tych zadań, ze środków przeznaczonych na wynagrodzenia.

Art. 59.

1. Urzędnik służby cywilnej może otrzymać kolejny stopień służbowy po uzyskaniu pozytywnej oceny, o której mowa w art. 52 ust. 1, jeżeli zawiera ona umotywowany wniosek bezpośredniego przełożonego o przyznanie urzędnikowi kolejnego stopnia służbowego.
2. Urzędnik służby cywilnej, który od otrzymania ostatniego stopnia służbowego, uzyskał drugą pozytywną ocenę, o której mowa w art. 52 ust. 1, na najwyższym przewidzianym poziomie, otrzymuje kolejny stopień służbowy.

Art. 60.

1. Członkowi korpusu służby cywilnej przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w służbie cywilnej w wysokości wynoszącej po pięciu latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.
2. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 11

kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz.U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428, z późn. zm.⁵⁾) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 1 lipca 1989 r.

Art. 61.

1. Za wieloletnią pracę członek korpusu służby cywilnej otrzymuje nagrodę jubileuszową w wysokości:
 - 1) po 20 latach pracy - 75% wynagrodzenia miesięcznego;
 - 2) po 25 latach pracy - 100% wynagrodzenia miesięcznego;
 - 3) po 30 latach pracy - 150% wynagrodzenia miesięcznego;
 - 4) po 35 latach pracy - 200% wynagrodzenia miesięcznego;
 - 5) po 40 latach pracy - 300% wynagrodzenia miesięcznego;
 - 6) po 45 latach pracy - 400% wynagrodzenia miesięcznego.
2. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 1, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 1 lipca 1989 r.

Art. 62.

Członkom korpusu służby cywilnej przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 63.

1. Członkom korpusu służby cywilnej za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej można przyznać nagrodę ze specjalnie utworzonego w tym celu funduszu nagród w służbie cywilnej.
2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, w wysokości 3% planowanych wynagrodzeń osobowych pozostaje w dyspozycji dyrektorów generalnych urzędów i może być przez nich podwyższany w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

Art. 64.

1. Członkowi korpusu służby cywilnej, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, przysługuje jednorazowa odprawa w

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1999 r. Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701, z 2000 r. Nr 43, poz. 488 i Nr 50, poz. 600, z 2002 r. Nr 14, poz. 128, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 765, Nr 153, poz. 1271 i Nr 175, poz. 1434, z 2003 r. Nr 44, poz. 390 i Nr 99, poz. 921, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 oraz z 2005 r. Nr 164, poz. 1365.

wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, a jeżeli członek korpusu służby cywilnej przepracował co najmniej 20 lat w służbie cywilnej, jednorazowa odprawa przysługuje w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

2. Do okresu pracy, o którym mowa w ust. 1, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 1 lipca 1989 r.
4. Odprawę, o której mowa w ust. 1, oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy.

Art. 65.

1. Członkowi korpusu służby cywilnej delegowanemu służbowo do zajęć poza siedzibą urzędu, w którym wykonuje pracę, przysługują należności na zasadach określonych w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej, wydanych na podstawie Kodeksu pracy.
2. Urzędnikowi służby cywilnej przeniesionemu zgodnie z art. 32 ust. 2, oprócz udostępnienia mieszkania odpowiedniego do jego sytuacji rodzinnej, przysługuje zwrot kosztów przeniesienia, zwrot opłat za udostępnione czasowo mieszkanie oraz jednorazowe świadczenie w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia. Do kosztów przeniesienia zalicza się koszty przejazdu urzędnika i członków jego rodziny oraz przewozu mienia.
3. Świadczenia, o których mowa w ust. 2, pokrywane są z rezerwy budżetowej przeznaczonej na funkcjonowanie służby cywilnej.
4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 2, przysługujących urzędnikowi służby cywilnej przeniesionemu do pracy w innej miejscowości, biorąc pod uwagę konieczność zrekompensovania urzędnikowi kosztów związanych z przeniesieniem do innej miejscowości.

Art. 66.

1. W razie wygaśnięcia stosunku pracy urzędnika służby cywilnej z powodu tymczasowego aresztowania, dyrektor generalny urzędu, w którym urzędnik ten wykonywał pracę, jest obowiązany ponownie zatrudnić go, uwzględniając jego przygotowanie zawodowe, jeżeli postępowanie karne zostało umorzone lub gdy zapadł wyrok uniewinniający, a urzędnik zgłosił swój powrót do pracy w ciągu siedmiu dni od uprawomocnienia się orzeczenia.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie rozwiązania stosunku pracy urzędnika służby cywilnej z przyczyny określonej w art. 41 ust. 1 pkt 4.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli postępowanie karne umorzono z powodu przedawnienia albo amnestii, a także w razie warunkowego umorzenia postępowania.

4. W razie odmowy ponownego zatrudnienia w służbie cywilnej, przysługuje odwołanie do sądu pracy.

Art. 67.

1. Czas pracy członków korpusu służby cywilnej nie może przekraczać ośmiu godzin na dobę i średnio 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż osiem tygodni.
2. W przypadkach uzasadnionych rodzajem pracy i jej organizacją mogą być stosowane rozkłady czasu pracy, w których jest dopuszczalne przedłużenie czasu pracy do 12 godzin na dobę. W rozkładach tych czas pracy nie może jednak przekraczać średnio 40 godzin na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 12 tygodni.
3. Rozkład czasu pracy w tygodniu oraz jego wymiar w poszczególnych dniach tygodnia ustala dyrektor generalny urzędu według zasad określonych, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów. Dni tygodnia niebędących dniami pracy w urzędzie nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.
4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Prezes Rady Ministrów powinien brać pod uwagę potrzebę zapewnienia sprawnej pracy urzędu, w tym obsługi interesantów oraz zróżnicowany charakter zadań wykonywanych przez członków korpusu służby cywilnej.
5. Jeżeli wymagają tego potrzeby urzędu, członek korpusu służby cywilnej na polecenie przełożonego wykonuje pracę w godzinach nadliczbowych, w tym w wyjątkowych przypadkach także w nocy oraz w niedziele i święta.
6. Pracownikowi służby cywilnej za pracę wykonywaną na polecenie przełożonego w godzinach nadliczbowych przysługuje czas wolny w tym samym wymiarze. Na wniosek pracownika wolny czas może być udzielony w okresie bezpośrednio poprzedzającym urlop wypoczynkowy lub po jego zakończeniu.
7. Urzędnikowi służby cywilnej za pracę w godzinach nadliczbowych wykonywaną w porze nocnej przysługuje czas wolny w tym samym wymiarze.
8. Urzędnikowi służby cywilnej za pracę w niedzielę przysługuje dzień wolny od pracy w najbliższym tygodniu, a za pracę w święto przysługuje inny dzień wolny.
9. Przepisów ust. 2 i 5 nie stosuje się do kobiet w ciąży oraz - bez ich zgody - do członków korpusu służby cywilnej sprawujących pieczę nad osobami wymagającymi stałej opieki lub opiekujących się dziećmi w wieku do lat ośmiu.

Art. 68.

1. Członkowi korpusu służby cywilnej przysługują świadczenia emerytalne i rentowe na zasadach określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
2. W razie rozwiązania z pracownikiem służby cywilnej stosunku pracy z powodu likwidacji urzędu, pracownikowi temu przysługuje emerytura, jeżeli mężczyzna ukończył 60 lat, a kobieta - 55 lat oraz jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia.
3. Przepis ust. 2 stosuje się do osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 r.

Art. 69.

Prezes Rady Ministrów, kierując się charakterem pracy wykonywanej przez członków korpusu służby cywilnej i potrzeba zapewnienia odpowiedniego poziomu wykonywania przez nich zadań, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz stanowisk w grupach stanowisk średniego szczebla zarządzania, koordynujących, samodzielnych, specjalistycznych i wspomagających;
- 2) kwalifikacje zawodowe pracowników wymagane do wykonywania pracy na stanowiskach urzędniczych, w zakresie nieuregulowanym w przepisach szczególnych;
- 3) mnożniki do ustalenia wynagrodzenia zasadniczego członków korpusu służby cywilnej;
- 4) stopnie służbowe urzędników służby cywilnej i mnożnik dodatku służby cywilnej dla każdego stopnia służbowego;
- 5) warunki przyznawania i wypłacania dodatku, o którym mowa w art. 60 ust. 1;
- 6) warunki ustalania prawa do nagrody jubileuszowej i jej wypłacania.

Art. 70.

Prezes Rady Ministrów, mając na względzie szczególnie charakter wykonywanych zadań i warunki ich wykonywania, może określać, w drodze rozporządzenia:

- 1) uprawnienia szczególne w zakresie płac i innych świadczeń przysługujących niektórym kategoriom członków korpusu służby cywilnej oraz zasady przyznawania tych świadczeń i ich wysokość,
 - 2) inne dodatki do wynagrodzenia niż przewidziane w ustawie
- jeżeli te świadczenia i dodatki były przewidziane w przepisach obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 71.

Członkom korpusu służby cywilnej zatrudnionym na stanowisku kuratora oświaty lub na stanowiskach wymagających kwalifikacji pedagogicznych przysługują uprawnienia określone w art. 9a-9i, 51, 58-60, 86, 88 i 90 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2006 r. Nr 96, poz. 674), a okres zatrudnienia na tych stanowiskach wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia nauczyciela określone w tej ustawie.

Art. 72.

Na zasadach określonych w odrębnych przepisach członkowie korpusu służby cywilnej korzystają z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Rozdział 7

Szkolenie i rozwój w służbie cywilnej

Art. 73.

1. Członek korpusu służby cywilnej uczestniczy w szkoleniach w służbie cywilnej.
2. Szkolenia w służbie cywilnej obejmują:
 - 1) szkolenia centralne - planowane, organizowane i nadzorowane przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
 - 2) szkolenia powszechne - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu;
 - 3) szkolenia w ramach indywidualnego programu rozwoju zawodowego urzędnika służby cywilnej - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu w porozumieniu z zatrudnionym w danym urzędzie urzędnikiem służby cywilnej;
 - 4) szkolenia specjalistyczne - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu, obejmujące tematykę związaną z zadaniami urzędu.

Art. 74.

1. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ustala corocznie plan szkoleń centralnych w służbie cywilnej.
2. Plan szkoleń centralnych zawiera, w szczególności:
 - 1) priorytety szkoleniowe wobec członków korpusu służby cywilnej;
 - 2) rodzaje szkoleń mających szczególne znaczenie w danym roku;
 - 3) inne zalecenia i informacje dla osób organizujących i nadzorujących szkolenia w służbie cywilnej.
3. Przy ustalaniu programów szkoleń Kancelaria Prezesa Rady Ministrów współdziała w szczególności z Krajową Szkołą Administracji Publicznej.

Art. 75.

Dyrektor generalny urzędu ustala, odrębnie dla każdego urzędnika służby cywilnej zatrudnionego w kierowanym przez niego urzędzie, indywidualny program rozwoju zawodowego, stanowiący podstawę do kierowania urzędnika służby cywilnej na szkolenia, biorąc pod uwagę w szczególności:

- 1) ocenę okresową pracy urzędnika służby cywilnej, dokonaną przez bezpośredniego przełożonego;
- 2) perspektywy wykonywania pracy zawodowej przez urzędnika służby cywilnej;

- 3) potrzeby i możliwości urzędu w zakresie zatrudnienia;
- 4) potrzeby i możliwości urzędnika służby cywilnej ustalane w wyniku przeprowadzonych z nim uzgodnień.

Art. 76.

1. Uczestnictwo członka korpusu służby cywilnej w szkoleniach przewidzianych dla służby cywilnej jest traktowane na równi z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych.
2. Członek korpusu służby cywilnej nie ponosi opłat z tytułu uczestnictwa w szkoleniach przewidzianych dla służby cywilnej.
3. W wyjątkowych przypadkach dyrektor generalny urzędu może wyrazić zgodę na pokrycie przez urząd, w całości lub w części, kosztów uczestnictwa członka korpusu służby cywilnej w szkoleniach i zajęciach innych niż przewidziane dla służby cywilnej.

Art. 77.

1. Dyrektor generalny urzędu może skierować członka korpusu służby cywilnej mającego wykształcenie prawnicze na aplikację legislacyjną. Wzajemne prawa i obowiązki urzędu i członka korpusu służby cywilnej związane ze skierowaniem na aplikację legislacyjną określa umowa zawarta między dyrektorem generalnym urzędu a członkiem korpusu służby cywilnej.
2. Aplikacja legislacyjna kończy się egzaminem.
3. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb organizowania i odbywania aplikacji, uwzględniając w szczególności: dziedziny prawa będące podstawą opracowania programu aplikacji legislacyjnej, warunki i tryb przyjmowania na aplikację, także osób nie będących członkami korpusu służby cywilnej, wysokość opłat za udział w aplikacji i tryb ich uiszczania, obowiązki aplikantów i ich patronów, szczegółowe zasady, warunki oraz etapy dopuszczania do egzaminu kończącego aplikację oraz przeprowadzania go, skład komisji egzaminacyjnej oraz wzór zaświadczenia stwierdzającego zdanie egzaminu.

Art. 78.

Koszty szkoleń w służbie cywilnej są pokrywane ze środków:

- 1) wyodrębnionych w budżetach poszczególnych urzędów dla finansowania szkoleń powszechnych, szkoleń w ramach indywidualnego programu rozwoju zawodowego urzędnika służby cywilnej oraz szkoleń specjalistycznych;
- 2) rezerwy budżetowej przeznaczonej na szkolenia członków korpusu służby cywilnej dla finansowania szkoleń centralnych.

Art. 79.

Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki organizowania i prowadzenia szkoleń w służbie cywilnej obejmujące w szczególności:

- 1) kryteria, jakie muszą spełniać podmioty, którym powierza się prowadzenie szkoleń,

2) sposób i warunki oceny prowadzonych szkoleń

- kierując się potrzebą zapewnienia skutecznego procesu szkolenia i rozwoju w służbie cywilnej.

Rozdział 8

Odpowiedzialność dyscyplinarna członków korpusu służby cywilnej

Art. 80.

1. Członek korpusu służby cywilnej odpowiada dyscyplinarnie za naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej.
2. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie trzech miesięcy od dnia powzięcia przez dyrektora generalnego urzędu wiadomości o naruszeniu obowiązków członka korpusu służby cywilnej ani po upływie dwóch lat od popełnienia tego czynu.
3. Jeżeli członek korpusu służby cywilnej z powodu nieobecności w pracy nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg trzymiesięcznego terminu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia jego stawienia się do pracy.
4. Jeżeli czyn członka korpusu służby cywilnej zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie następuje nie wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach Kodeksu karnego.
5. Kara dyscyplinarna nie może zostać zastosowana po upływie dwóch lat od dnia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Art. 81.

1. Karami dyscyplinarnymi stosowanymi wobec urzędników służby cywilnej są:
 - 1) upomnienie;
 - 2) nagana;
 - 3) pozbawienie możliwości awansowania przez okres dwóch lat na wyższy stopień służbowy;
 - 4) obniżenie wynagrodzenia zasadniczego, nie więcej niż o 25% - przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy;
 - 5) obniżenie stopnia służbowego służby cywilnej;
 - 6) wydalenie ze służby cywilnej.
2. Karami dyscyplinarnymi stosowanymi wobec pracowników służby cywilnej są:
 - 1) upomnienie;
 - 2) nagana;
 - 3) obniżenie wynagrodzenia zasadniczego, nie więcej niż o 25% - przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy;
 - 4) wydalenie z pracy w urzędzie.

3. Prawomocne orzeczenie kary wymienionej w ust. 2 pkt 4 powoduje wygaśnięcie stosunku pracy.
4. Prawomocne orzeczenie kar wymienionych w ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2 pkt 4 powoduje zakaz ubiegania się o zatrudnienie w korpusie służby cywilnej przez okres pięciu lat.

Art. 82.

1. Za mniejszej wagi naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej dyrektor generalny urzędu może ukarać członka korpusu upomnieniem na piśmie. Ukaranie może być poprzedzone postępowaniem wyjaśniającym.
2. Członek korpusu służby cywilnej może w ciągu siedmiu dni od wymierzenia mu kary upomnienia wnieść sprzeciw do dyrektora generalnego urzędu.
3. W razie wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, dyrektor generalny urzędu niezwłocznie przekazuje sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu. Przekazanie sprawy rzecznikowi wszczyna postępowanie wyjaśniające.

Art. 83.

Sprawy dyscyplinarne członków korpusu służby cywilnej rozpoznają komisje dyscyplinarne:

- 1) w I instancji - komisja dyscyplinarna;
- 2) w II instancji - Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej, zwana dalej „Wyższą Komisją Dyscyplinarną”.

Art. 84.

1. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów tworzy po jednej komisji dyscyplinarnej dla co najmniej trzech urzędów.
2. Komisję dyscyplinarną, w liczbie co najmniej 10 członków korpusu służby cywilnej, w tym przewodniczącego i zastępców przewodniczącego, powołuje się na okres trzech lat.
3. Komisja dyscyplinarna powołuje ze swojego grona przewodniczącego komisji i jego zastępców.
4. Tryb pracy komisji dyscyplinarnej określa regulamin uchwalony przez komisję i zatwierdzony przez Wyższą Komisję Dyscyplinarną.

Art. 85.

1. Wyższą Komisję Dyscyplinarną powołuje Prezes Rady Ministrów.
2. W skład Wyższej Komisji Dyscyplinarnej wchodzi 15 członków powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów na okres sześciu lat, w tym 12 członków powoływanych na wniosek Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów spośród urzędników służby cywilnej oraz trzech członków powoływanych na wniosek dyrektora generalnego służby zagranicznej spośród członków personelu dyplomatyczno-konsularnego. Członkowie Wyższej Komisji Dyscyplinarnej pełnią swoje funkcje do czasu powołania ich następców.
3. Wyższa Komisja Dyscyplinarna powołuje ze swojego grona przewodniczącego Wyższej Komisji Dyscyplinarnej i jego zastępców.
4. Tryb pracy Wyższej Komisji Dyscyplinarnej określa regulamin uchwalany przez Komisję.

5. Obsługę prac Wyższej Komisji Dyscyplinarnej zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Art. 86.

Na czas wykonywania zadań w komisjach dyscyplinarnych jej członkom przysługuje zwolnienie od pracy zawodowej.

Art. 87.

Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wynagrodzenie członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej oraz komisji dyscyplinarnych, przyjmując minimalne wynagrodzenie przewidziane w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę za podstawę ustalania wysokości wynagrodzenia przewodniczącego, zastępców przewodniczącego i pozostałych członków tych komisji.

Art. 88.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna rozpatruje odwołania od orzeczeń komisji dyscyplinarnych.

Art. 89.

Członkowie komisji dyscyplinarnych są niezawiśli w zakresie orzecznictwa dyscyplinarnego oraz nie są związani rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego wyroku sądu.

Art. 90.

1. Komisje dyscyplinarne orzekają w składzie:

1) w I instancji:

a) trzech członków, gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o zastosowanie kary określonej w art. 81 ust. 1 pkt 1-5 oraz ust. 2 pkt 1-3,

b) pięciu członków, w tym przewodniczący składu posiadający wykształcenie prawnicze, gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o zastosowanie kary określonej w art. 81 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2 pkt 4;

2) w II instancji pięciu członków, z których co najmniej dwóch powinno posiadać wykształcenie prawnicze, gdy rozpatrywana jest sprawa, co do której orzeczono karę określoną w art. 81 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2 pkt 4.

2. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza skład orzekający i termin rozprawy.

3. W sprawach dotyczących urzędników służby cywilnej przewodniczącym składu jest urzędnik służby cywilnej.

Art. 91.

1. Rzecznika dyscyplinarnego urzędu powołuje dyrektor generalny urzędu spośród podległych mu członków korpusu służby cywilnej.

2. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające na polecenie dyrektora generalnego urzędu i informuje go o dokonanych ustaleniach. O wszczęciu tego postępowania rzecznik zawiadamia osobę, której ono dotyczy.
3. Rzecznik postanawia o przekazaniu komisji dyscyplinarnej wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego albo, za zgodą dyrektora generalnego urzędu, o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.

Art. 92.

1. Komisja dyscyplinarna wszczyna postępowanie dyscyplinarne z dniem zgłoszenia wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania.
2. Obwiniony ma prawo korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie tajemnicy ustawowo chronionej. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o orzeczenie kary wydalenia ze służby cywilnej albo kary wydalenia z pracy w urzędzie, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę spośród członków korpusu służby cywilnej.
3. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, w toku której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego oraz jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także po rozpatrzeniu innych dowodów mających znaczenie w sprawie.
4. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.
5. Rozprawa jest jawna. W uzasadnionych przypadkach skład orzekający może wyłączyć jawność rozprawy, jednakże ogłoszenie orzeczenia jest jawne.
6. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom w terminie siedmiu dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.
7. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej strony mogą odwołać się do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Art. 93.

1. W postępowaniu przed Wyższą Komisją Dyscyplinarną stosuje się odpowiednio przepisy art. 92 ust. 1-6.
2. Od orzeczeń Wyższej Komisji Dyscyplinarnej stronom oraz Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów przysługuje odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych.
3. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.

Art. 94.

1. Odpis prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej dołącza się do akt osobowych urzędnika służby cywilnej.
2. Dyrektor generalny urzędu wykonuje kary, o których mowa w art. 81 ust. 1 pkt 3-5 oraz ust. 2 pkt 3 z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 95.

1. Kary dyscyplinarne określone w art. 81 ust. 1 pkt 1-5 oraz ust. 2 pkt 1-3 ulegają zatarciu, a odpis orzeczenia dołączony do akt osobowych podlega zniszczeniu po upływie trzech lat od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia o ukaraniu. Na wniosek ukaranego zatarcie może nastąpić po upływie dwóch lat.
2. Jeżeli w okresie przed zatarciem kary dyscyplinarnej członek korpusu służby cywilnej będzie ponownie ukarany dyscyplinarnie, termin trzech lat, o którym mowa w ust. 1, liczy się od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia o ponownym ukaraniu.
3. W przypadku kary dyscyplinarnej określonej w art. 81 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2 pkt 4 zatarcie oraz zniszczenie odpisu orzeczenia następuje po upływie trzech lat od dnia upływu okresu, na który kara została orzeczona.

Art. 96.

Prezes Rady Ministrów, kierując się potrzebą rzetelnego i sprawnego prowadzenia postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia tych postępowań, w tym:

- 1) warunki powoływania i odwoływania członka komisji dyscyplinarnej i rzecznika dyscyplinarnego;
- 2) zakres czynności rzecznika dyscyplinarnego, służących wyjaśnieniu sprawy;
- 3) organizację i funkcjonowanie komisji dyscyplinarnych oraz tryb prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, w tym tryb pracy komisji dyscyplinarnych;
- 4) warunki i sposób ustalania należności przysługujących członkom komisji dyscyplinarnych, świadkom, obrońcom i biegłym.

Art. 97.

1. Koszty obrońcy z wyboru, który nie jest członkiem korpusu służby cywilnej, ponosi obwiniony.
2. Koszty biegłych powołanych przez komisję dyscyplinarną i koszty zleconych przez nią ekspertyz ponosi urząd, przy którym działa komisja dyscyplinarna.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 98.

W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2006 r. Nr 96, poz. 674) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Nauczycielom mianowanym i dyplomowanym zatrudnionym na stanowiskach, na których wymagane są kwalifikacje pedagogiczne, w urzędach organów administracji rządowej i kuratoriach oświaty przysługuje wynagrodzenie i inne świadczenia,

określone dla członków korpusu służby cywilnej w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr ..., poz.).”.

Art. 99.

W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2:

a) dodaje się pkt 6-8 w brzmieniu:

„6) Głównym Inspektoracie Inspekcji Handlowej,

7) Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych,

8) Biurze Nasiennictwa Leśnego,”

b) zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:

„wobec których nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej (Dz.U. Nr ..., poz. ...).”;

2) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Na stanowisko urzędnika państwowego zatrudnionego w urzędach wymienionych w art. 1 ust. 1 może zostać przeniesiony w drodze porozumienia pracodawców pracownik służby cywilnej w rozumieniu ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej.

2. Na stanowisko urzędnika państwowego mianowanego zatrudnionego w urzędach wymienionych w art. 1 ust. 1 może zostać przeniesiony urzędnik służby cywilnej w rozumieniu ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej w drodze porozumienia pracodawców.”.

Art. 100.

W ustawie z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1593, z późn. zm.⁷⁾) po art. 3e dodaje się art. 3f w brzmieniu:

„Art. 3f. Na stanowisko urzędnicze, w tym kierownicze stanowiska urzędnicze może zostać przeniesiony członek korpusu służby cywilnej w rozumieniu ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej (Dz.U. Nr ..., poz. ...) w drodze porozumienia pracodawców.”.

Art. 101.

W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz.U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711) w art. 5a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 214, poz. 1806, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 23, poz. 192 i Nr 122, poz. 1020 oraz z 2006 r. Nr 79, poz. 549.

„3. Zadania dyrektora generalnego urzędu przewidziane w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr ..., poz. ...) w stosunku do pracowników zatrudnionych w:

- 1) Komendzie Głównej wykonuje Komendant Główny Straży Granicznej;
- 2) komendach oddziałów, placówkach i dywizjonach Straży Granicznej wykonuje właściwy miejscowo komendant oddziału Straży Granicznej.”.

Art. 102.

W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937, z późn. zm.⁸⁾) po art. 68 dodaje się art. 68a w brzmieniu:

- „Art. 68a. 1. Na stanowisko pracownika nadzorującego lub wykonującego czynności kontrolne może zostać przeniesiony członek korpusu służby cywilnej w rozumieniu ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej (Dz.U. Nr ..., poz. ...) w drodze porozumienia pracodawców.
2. Do przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się art. 68 ust. 1 i 6.
 3. Przeniesienia, o którym mowa w art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej, dokonuje Prezes Najwyższej Izby Kontroli.”.

Art. 103.

W ustawie z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz.U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428, z późn. zm.⁹⁾) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Osobami pełniącymi funkcje publiczne w rozumieniu ustawy są: Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, poseł, senator oraz osoba powołana, wybrana lub mianowana na określone w innych ustawach kierownicze stanowisko państwowe, przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Sejm, Prezydium Sejmu, Senat, Sejm i Senat, Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu lub Prezesa Rady Ministrów, dyrektor generalny w ministerstwie, urzędzie centralnym lub urzędzie wojewódzkim oraz sędzia, prokurator i adwokat, a także rektor, prorektor, kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej w publicznej i niepublicznej szkole wyższej, członek Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i członek Państwowej Komisji Akredytacyjnej, członek Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.”.

Art. 104.

W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 33a ust. 1 uchyla się pkt 10.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 14, poz. 114 i Nr 169, poz. 1417 oraz z 2006 r. Nr 79, poz. 549.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1999 r. Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701, z 2000 r. Nr 43, poz. 488 i Nr 50, poz. 600, z 2002 r. Nr 14, poz. 128, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 765, Nr 153, poz. 1271 i Nr 175, poz. 1434, z 2003 r. Nr 44, poz. 390 i Nr 99, poz. 921, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 oraz z 2005 r. Nr 164, poz. 1365.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 141, poz. 1492, Nr 238, poz. 2390, Nr 273, poz. 2702, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1414 i 1417, Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708.

Art. 105.

W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz.U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1399) w art. 22a uchyla się ust. 7.

Art. 106.

W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz.U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 272¹ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do ekspertów i aplikantów eksperckich mają odpowiednio zastosowanie przepisy art. 44 i art. 50 ust. 3, a do aplikantów eksperckich również przepisy art. 61, art. 62, art. 64 i art. 65 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr ..., poz.).”

Art. 107.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz.U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1403 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2703) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do osób wchodzących w skład służby zagranicznej, zwanych dalej „członkami służby zagranicznej”, z wyłączeniem żołnierzy pełniących służbę w placówkach zagranicznych, stosuje się przepisy ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”;

2) w art. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) służbie cywilnej - oznacza to służbę cywilną, w rozumieniu ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej.”;

3) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przeniesienia, o których mowa w art. 32 i 33 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej, urzędnika służby cywilnej do służby zagranicznej dokonuje dyrektor generalny urzędu w porozumieniu z dyrektorem generalnym służby zagranicznej.”;

b) uchyla się ust. 2;

4) uchyla się art. 26;

5) w art. 37:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Karami dyscyplinarnymi stosowanymi wobec członków służby zagranicznej są:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) nagana z ostrzeżeniem,

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 33, poz. 286 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362 i Nr 167, poz. 1398.

- 4) nagana z pozbawieniem możliwości awansowania przez okres 2 lat do wyższej kategorii zaszerogowania,
 - 5) obniżenie kategorii zaszerogowania,
 - 6) wydalenie z pracy w służbie zagranicznej.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Do ambasadorów, o których mowa w art. 18 ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 81 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej.”;
- 6) w art. 38:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W celu przygotowania do służby zagranicznej osób nieposiadających stopnia dyplomatycznego ustanawia się odbywaną w ministerstwie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych aplikację dyplomatyczno-konsularną, trwającą rok.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Przepisy ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej dotyczące służby przygotowawczej stosuje się odpowiednio.”;
- 7) w art. 39 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Ogłoszenie o konkursie na aplikację zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej dyrektor generalny służby zagranicznej, który konkurs organizuje i przeprowadza.
4. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem przeprowadzania testów, w tym testów psychologicznych, treści i formy wniosku o przyjęcie na aplikację dyplomatyczno-konsularną, z możliwością wykorzystania elektronicznych środków przekazu danych.”.

Art. 108.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.¹²⁾) w art. 77 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Do pracowników Inspekcji zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych, w tym inspektorów, stosuje się przepisy ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Do pracowników Inspekcji zatrudnionych na stanowiskach inspektorów nie mają zastosowania przepisy art. 4 ustawy, o której mowa w ust. 1.”.

Art. 109.

W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 249, poz. 2104 i Nr 169, poz. 1420 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 104, poz. 708) w art. 22 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, Nr 155, poz. 1297, Nr 163, poz. 1362, Nr 172, poz. 1440, Nr 175, poz. 1462 i Nr 180, poz. 1494 i 1497.

- „7. Dochody własne wraz z odsetkami nie mogą być przeznaczane na finansowanie wynagrodzeń osobowych, z wyjątkiem dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.¹³⁾.) oraz wynagrodzeń określonych dla pracowników urzędów skarbowych na podstawie art. 66 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i dostosowujące

Art. 110.

1. Stosunki pracy nawiązane w urzędach, o których mowa w art. 2, przed dniem wejścia w życie ustawy, na podstawie mianowania na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, pozostają w mocy nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2007 r., chyba że wcześniej w sposób określony w niniejszej ustawie zostały przekształcone, rozwiązane lub wygasły.
2. Z dniem 1 stycznia 2008 r. dotychczasowe stosunki pracy osób zatrudnionych na podstawie mianowania na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych przekształcają się w stosunki pracy na podstawie umowy o pracę na czas nie określony.

Art. 111.

1. Do pracowników zatrudnionych na podstawie mianowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych stosuje się art. 10 ust. 1a, 1b i 5, art. 13-16 oraz art. 27 ust. 3 tej ustawy.
2. Osoby odwołane z funkcji organu administracji państwowej lub innego stanowiska kierowniczego w administracji państwowej, które przed powołaniem na tę funkcję lub stanowisko były urzędnikami państwowymi mianowanymi zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, stają się pracownikami służby cywilnej i w stosunku do nich stosuje się odpowiednio art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych.
3. Rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem zatrudnionym na podstawie mianowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych bez wypowiedzenia z winy pracownika może nastąpić w razie:
 - 1) ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków członka korpusu służby cywilnej, jeżeli wina pracownika jest oczywista;
 - 2) popełnienia przez pracownika w czasie trwania stosunku pracy przestępstwa, które uniemożliwia dalsze zatrudnienie, jeżeli przestępstwo jest oczywiste lub zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem;

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166,

- 3) zawinionej przez pracownika utraty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku, jeżeli nie jest możliwe wyznaczenie pracownikowi stanowiska uwzględniającego jego przygotowanie zawodowe.
4. Rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem zatrudnionym na podstawie mianowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych bez wypowiedzenia z winy pracownika nie może nastąpić po upływie miesiąca od dnia uzyskania wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie stosunku pracy.

Art. 112.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy służby cywilnej, zatrudnieni na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 133, stają się pracownikami służby cywilnej w rozumieniu niniejszej ustawy.
2. Z dniem wejścia w życie ustawy urzędnicy służby cywilnej, mianowani na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 133, stają się urzędnikami służby cywilnej w rozumieniu niniejszej ustawy.
3. Do wynagrodzenia członków korpusu służby cywilnej, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy o wynagrodzeniu w służbie cywilnej wydane na podstawie niniejszej ustawy.
4. Jeżeli wynagrodzenie członków korpusu służby cywilnej, o których mowa w ust. 1 i 2, jest niższe od przysługującego poprzednio, przez okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wypłaca się im dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między wynagrodzeniem przysługującym dotychczas a wynagrodzeniem aktualnym.

Art. 113.

W 2006 r. mianowań urzędników służby cywilnej dokonuje się na dotychczasowych zasadach, z tym że mianowań dokonuje Prezes Rady Ministrów.

Art. 114.

Do pracownika służby cywilnej sprawującego w dniu wejścia w życie ustawy mandat radnego zakazu łączenia pracy w służbie cywilnej z mandatem radnego nie stosuje się do końca kadencji, na którą został wybrany.

Art. 115.

Do urzędników służby cywilnej korzystających z urlopu dla poratowania zdrowia w dniu wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 116.

Osoby, które nabyły uprawnienia do dodatkowego urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w art. 88 ustawy uchylanej w art. 133, zachowują swoje uprawnienia do dnia 31 grudnia 2006 r.

Art. 117.

Do postępowań dotyczących naboru kandydatów do korpusu służby cywilnej wszczętych na podstawie dotychczasowych przepisów i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 118.

Do organizacji służby przygotowawczej wszczętej na podstawie dotychczasowych przepisów i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 119.

1. Znosi się centralny organ administracji rządowej – Szefa Służby Cywilnej.
2. Likwiduje się urząd obsługujący Szefa Służby Cywilnej.

Art. 120.

Zadania i kompetencje Szefa Służby Cywilnej stają się zadaniami, które realizuje, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w zakresie określonym niniejszą ustawą.

Art. 121.

1. Sprawy wszczęte i niezakończone przez Urząd Służby Cywilnej są prowadzone przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów.
2. Postępowania wszczęte i niezakończone przez Urząd Służby Cywilnej prowadzi Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Art. 122.

1. Należności i zobowiązania Urzędu Służby Cywilnej stają się należnościami i zobowiązaniami Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
2. Prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez Urząd Służby Cywilnej przejmuje Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Art. 123.

Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, przeznaczenie mienia będącego w posiadaniu Urzędu Służby Cywilnej, z zastrzeżeniem przepisów o gospodarce nieruchomościami oraz przepisów o finansach publicznych.

Art. 124.

1. Pracownicy Urzędu Służby Cywilnej stają się z dniem wejścia w życie ustawy pracownikami Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
2. Dyrektor Generalny Urzędu Służby Cywilnej, w terminie siedmiu dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, jest obowiązany zawiadomić na piśmie pracowników o zmianach, jakie

mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy. Przepisy art. 23¹ § 4 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

3. Stosunki pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie trzech miesięcy od dnia przejścia do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, jeżeli przed upływem tego terminu nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy na dalszy okres albo w razie nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy.
4. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.
5. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 3, lub wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 4, pracownikom przysługują świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunki pracy rozwiązuje się z powodu likwidacji urzędu.
6. Przepisów ust. 2 zdanie drugie oraz ust. 3 i 4 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy rozdziału 4 niniejszej ustawy.

Art. 125.

1. W razie zastosowania kary określonej w art. 108 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 133, która nie stała się prawomocna na podstawie dotychczasowych przepisów, rzecznik dyscyplinarny urzędu albo komisja dyscyplinarna urzędu przekazuje sprawę dyrektorowi generalnemu urzędu w celu rozpatrzenia sprzeciwu na zasadach określonych w art. 82. Termin do wniesienia sprzeciwu uważa się za zachowany.
2. Nieodrzućenie sprzeciwu w ciągu 14 dni od dnia przekazania sprawy przez rzecznika dyscyplinarnego urzędu albo komisję dyscyplinarną urzędu, jest równoznaczne z jego uwzględnieniem.

Art. 126.

1. Do kar orzeczonych, o których mowa w art. 107 ustawy uchylanej w art. 133, stosuje się dotychczasowe przepisy o przedawnieniu i zatarciu kary.
2. Do kary zastosowanej na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 133, która stała się prawomocna przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy o przedawnieniu i zatarciu kary porządkowej przewidzianej przepisami tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że upłynął już termin przedawnienia.

Art. 127.

Przy wykonywaniu orzeczeń komisji dyscyplinarnych, które stały się wykonalne przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 128.

1. Komisje dyscyplinarne powołane przed dniem wejścia w życie przepisów niniejszej ustawy działają do końca okresu, na który zostały powołane.
2. Komisje dyscyplinarne utworzone dla kilku urzędów przed dniem wejścia w życie przepisów niniejszej ustawy, działają do końca okresu, na który zostały powołane.

Art. 129.

1. W celu wykonania przepisów niniejszej ustawy, Prezes Rady Ministrów może, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych także między częściami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.
2. Przepis art. 149 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 109, stosuje się odpowiednio.

Art. 130.

Dyrektor Generalny zlikwidowanego Urzędu Służby Cywilnej w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy dokona wszystkich czynności niezbędnych do zakończenia działalności urzędu.

Art. 131.

Znosi się Radę Służby Cywilnej.

Art. 132.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 133, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez sześć miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Rozdział 11

Przepisy końcowe

Art. 133.

Traci moc ustawa z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, z późn. zm.¹⁴⁾).

Art. 134.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/-/ Marek JUREK

.....
T ł o c z o n o z p o l e c e n i a M a r s z a ł k a S e n a t u
.....

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1999 r. Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 102, poz. 1116, Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1403 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 150, poz. 1237, Nr 153, poz. 1271, Nr 238, poz. 2025 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 i poz. 2257, z 2004 r. Nr 33, poz. 287, Nr 179, poz. 1845 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 132, poz. 1110 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319.